

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Lai t. 39/41. Postkast 70. Telefon 9-28. © Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuu peale 60 marka. Eesti Spordileht ilmub iga neljapäev.

VII. aastakäik.

Neljapäeval, 1. aprillil 1926. a.

VII. aastakäik.

Kehalise kasvatususe instruktoreite kursused.

Pika ootuste ja virelemise järel on nüüd võimalik maa spordiühingutele juhatusse andmises vastu tulla ja neid sihikindlale tööle rakendada.

Eesti sportlaskond on viimasel ajal ülijõudsalt kasvanud, uusi ühinguid tärkab kui seeni sooja vihma järel. Paraku ei suuda nad aga kaugeltki oma tegevust kohaselt intensiivseks arendada ja elujõuliseks virguda. Heast tahtmisest on üksi vähe, ettesattuvad raskused murravad viimaks sellegi, ja nii näeme, et osa ühinguid järk-järgult ka surmale vaibub või elujõuetult kiratseb, saavutamata seda, mida loodeti.

Suuremaks süüks spordiühingute kiratsemisele on nende majandusline nõrkus, vähemalt peetakse selleks seda, kuid veel suuremal määral on seda kogeenud juhatajate puudumine. See tingib suurel määral ka eelmise pahe — ei osata kuidagi sportlisi ettevõtteid arendada, sarnasele kõrgusele neid viia, et nad väärtuslikku pakuksid, endid ära tasuksid.

Selles on värskeltekinud ühingu sagedasti ise küllalt teadlikud, nende palved spordiliitude poole juhatusse ja õpetuste järel on alalised, panevad ka viimased piinlikku seisukorda. Liidud ei saa tarviliste jõudude puudumisel suuremalt vastu tulla, ainult üksikute vanemate sportlaste saatmisega provintsi nende suvisel puhkekuul on püütud tarvidust rahuldada. Loomulikult on see tilk vett tulisele kerisele. Kuna hea tegevusportlane ei ole sagedasti ühtlasi ka hea pedagoog, ei ole nende instrueerimiskäigud igakord soovivat vilja kannud.

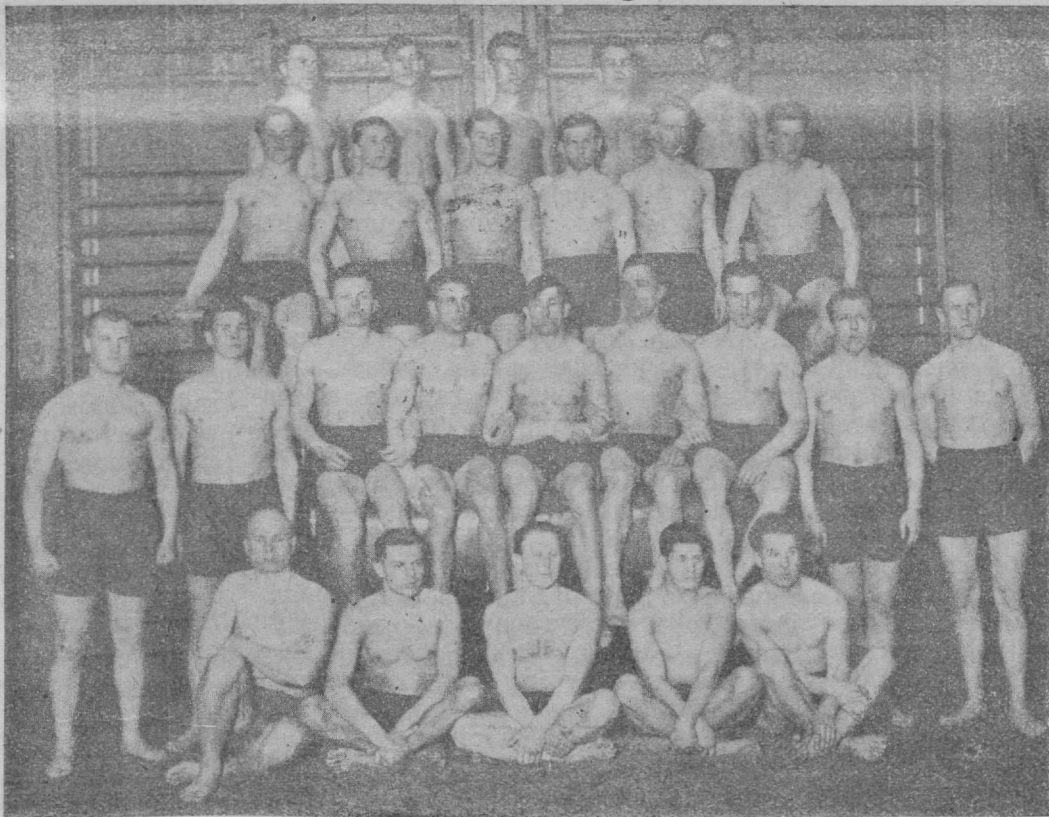
Juba pikemat aega oli meie spordiliikumise juhtidel selge, et igasugune põhjalik kehakultuuri töö võib alles tarvilise kaadri instruktoreite soetamise järel võimalikuks saada ja püüti nende käima-

saadi, eesotsas kõik meie nimekamad sportlased: Klumberg, Tammer, Neuland, Pütsep, Klein jne. Kursustest kavatseti korralik spordikool prantsuse Joinville'i kooli eeskujul luua, kursuste juhataja kapt. L. Tõnson sõitis isegi sellega tutvunema, kuid tema äraolekul likvideeriti kursused ootamatult sõjaministeeriumi poolt, õppejõud ja õpilased saadeti laiali, spordiabinõud, raamatukogu, arstiteadusline kabinet jne. jaotati üksikute väeosade vahel ära. Nähtavasti ei meeldinud selleaegsetele sõjaministeeriumi juhtidele kursuste vabameelne vaim, mis vene shabloonist kõigis oma avaldustes püüdis loobuda ja euroopalikkude eeskujude poole tüürida.

Sõjavägi ei saanud siiski ilma sportlase õppeasutuse läbi, ja kuna sõjaväe juhtimises järk-järgult ikka modernimad vaated läbi löid, asuti varsti uute sõjaväe spordikursuste vormeerimisele, seekord ainult ohvitseridele ja ka vene oh-

vitseride võimlemis-vehklémiskoolide eeskujul. Kuigi ka see kursus on tänuväärne tööd teinud sõjaväes, ei ole ta eelmise kursuse tasapinda enam saavutanud.

Vahepeal on mitmed võimlusõpetajad ja sportlased käinud endid kehalise kasvatususe alal välismaadel täiendamas, peasjalikult Berliini kehalise kasvatususe ülikoolis. Selle lõpetasid esimeste eestlastena läinud aastal hrad Idla, Kalamees ja Andresson.

Kõikide õpetajate kogupilt. Seisavad viimases reas: Kaiv, Mihailov, Jäg, Koppo, Põttison. 2-ne rida ülevalt: Kommel, Randmann, Pihlak, Uetalo, Neudorf, Ottenson. 2-ne rida alt: Tann, Rõks, Palm Keskküll, Villemson, Lossman, Klumberg, Piperal, Trubok. Alumine rida: Sork, Pärn, Mikk, Topmann, Uuesson.

panemiseks mitmel korral võimalusi leida. Esimest täielikumat spordiinstruktoreite kursust õnnestus organiseerida sõjaväes 1919. aastal praeguse kehakultuuri sihtkapitali valitsuse esimehe kapten L. Tõnsoni eestvõttel. Esmalt loodi Kalevlaste maleva juure spordisalk ja hiljem moodustati sellest laiaulatusline kursus, kuhu igast väeosast paremad sportlased sõdurid õppima saadeti. Õppejõud kursustel olid parimad, mis sel ajal kasutada

Foto Vannas.

Kursuste nõukogu ja lektorid. Istuvad: Kuut, haridusministeeriumi esitaja; prl. Raudkats, kehakultuuri ajaloo lektor; Tõnson, kehakultuuri sihtkapitali esitaja; Idla, kursuste juhataja; Visman, jalgpalli lektor. Seisavad: Tammer, tõstelektor; Paavel, psühholoogia lektor; Komp, suusalektor; Klumberg, kergejõustiku lektor; Thomson, massaashi lektor; Hirvonen, suusalektor.

Kevadistele käiguharjutustele!

Hugo Lahtinen, Soome olümpiatreener.

Ei ole enam palju aega kergejõustiku hooajaks, ja kuna ta meil tuleb hilja ja on lühike, tuleb teda selles mõttes pikendada, et vormisaavutamise harjutustega alatagu peale juba enne lume sulamist.

Lumeaegsete harjutuste eesmärk ei ole võimete tipu saavutamine juba maikuuks, vaid need on sihitud üldise füüsilise hea olukorra loomiseks enne eriharjutusi spordiväljal.

Selles mõttes ei tohi olla kodu- ja seltsivõimlemisega harjutused lihaseid kasvatavad, vaid peasjalikult tõuked, venitused, paenutused, pöörded jne. Isiklised kogemused on mulle näidanud, et riistadel turnimine ja lihaseid kangestavad harjutused võimlemiseski on sobimatud kergesportlastele. Kergejõustik vajab pikki, sitkeid lihaseid. Talvine võimlemine peab olema üldise arendamise kõrval sihitud nende lihasrühmade ettevalmistamisele, mis suvel peasjalikult tarvitamist leiavad. Sel puhul ei jää need kevadel harjutuste algamisel sugugi vales ja võib kohe kindla treeningukava läbiviimisele asuda.

Võimlemise järel on varakevadel tähtis koht käiguharjutustel. Hüppajale, viskajale ja lühidamaajooksjale on parajaks normiks paar 3—4-km.-list käiku nädalas, kui seda tehakse jõurikkalt, käsa tugevalt vibutades ja keha pöörates. Külma veega pesemine selle järel kodus on vajaline, kohane on ka saun. Külma veega pesemist on kõige kohasem nii teha, et käterätik vette kastetakse ja sellega kõik kohad üle hõõrutakse. Selle järel hõõrutakse kareda käterätiga keha kuivaks ja tuliseks. — Soojemat riietamist käiguharjutustel ei tule unustada, mitugi meest on oma lihastele liiga kerge riituse tõttu viga teinud, olles sunnitud selle tgajärjel sportimist katkestama. Venitatud lihase ravitsemine nõuab mitmeid kuid ja võib hõlpsalt jälle uuesti haiget saada. — Jalanoõud olgu käigul sarnased, mis ei libise. Kevadiste harjutuste puhul tuleb mee-

les pidada, et ei tohi hädaldada, kiirustada vormi tõusmisega. Need sportlased, kes juba maikuus on vormis, vajuvad määrusepäraselt sügiseks, mil vast kergejõustiku hooaeg täiel öitsel, alavormi. Kevadiste harjutuste puhul on kohane mees pidada Pihkala hoiatust: parem vähe kui liiga palju. Üleharjutatult ei või loota iseenese ületamist, kuna väheharjutatu (muidugi mitte see, kes midagi ei ole teinud. Toimetus.) võib tugevas võistluses enese harilikust tuntavalt üle kasvada. Seda tuleb eriti noorematel sportlastel kevadel mees pidada. See maksab ka pikamaajooksjatele. Segamatu talverahu on neile, nagu teistele kergesportlastele, vajalik kosumiseks eelmise suve pingutustest. Kevadiste käiguharjutustega tuleb igapäev oma 3—4 kg. kaalu maha võtta. Siiski tuleb käiguharjutustega ettevaatlikult peale hakata; algul ärgu tehtagu käike üle 5 km., järkjärgult pikendatagu maad ja kõvendatagu tempot. Saunalaval ei tule enesele liiga teha; liiga kested ja tugev vihtlemine kurnab jõu — kaalu tuleb maha võtta käimisega. Kõiki harjutusi tuleb alata kiirustamatult.

Aeglaselt areneva, ettevaatliku harjutamisega saavutatakse vorm paremini, ilma ületreenerimise kartuseta ja vastupidavana tugevatele pingutustele. Kahe kuu-ga püüab kinni aeglaselt alanu oma võistluskaaslase, kes kohe tugeva tööga on peale hakanud ja juba varakult tahab palju saavutada. Meie näeme, et eelmine jääb kogu suveks võistlusvõimsaks, kuna teine peagi puhkust vajab. Ületreeneritu puhkus on ainult keheline, kuna vaimliselt ta ikka spordiväljal keerleb; ta räägib ikka ühest ja samast — vormist. See ei ole loomulikult siis mingi puhkus, kui lihased ei tööta, kurnab alaline närveldamine.

Niisugust saatust ette nähes tuleb igal sportlasel valida kevadel aeglasem, kuid kindlamalt sihile viiv tee.

Instruktorite kursustest.

(1. lehekülje järg.)

Esimene asus tööle Tallinna, teine Tartusse, kolmas Rakveresse.

Et kehakultuuri õpetajate ettevalmistamine välismaal kulukaks läheb ja tarvilikku hulka jõude ei suuda anda, on Tartu ülikooli uue põhikirja kokkuseadmisel seal ka kehalise kasvatusse instituut ette nähtud. Asutuse ellukutsumiseks on sammusid juba astunud, kuid tegevuse algamist ei ole siiski veel niipea ette näha. Kuna tarvidus kehakultuuri instruktorite järel kuni võimatuseni teravaks oli läinud, otsustas kehakultuuri sihtkapitali valitsus viimaks lühikesajalisi instruktorite kursusi Tallinnas korraldada, millele hiljem veel täienduskursused peavad järgnema.

Kultuurkapitalist saadi tarviline krediit, moodustati kiirelt kursuste nõukogu, töötati välja kursuste põhikiri ja kavaleiti tarvilik õpetajaskond ja hakati õpilasi vastu võtma. Kõik see sündis umbes kahe kuu jooksul. 28. veebruaril algasid kursused spordiõp. Idla juhatusel oma tööd, mille nad juuli lõpuks loodavad lõpule viia ja esimese lennu instruktorisi välja lasta.

Kursuste nõukogu koosseis on: haridusministeeriumi esitaja Saar, kultuurkapitali esitaja Tõnson, spordi keskkliidu esitaja Lugenberg, kursuste arst dr. Püümann ja kursuste juhataja Idla.

Kursuste lektorite kogus on järgmised tunnustatud jõud: anatoomia — dr. Palu, psühholoogia — Paavel, kehakultuuri ajalugu — prl. Raudkats, organiseerimistö ja harjutusväljade ehitamine — Tõnson, võimlemine — Idla, maadlus — Ohaka, poks — Palm, tõstmine — Tammer, kergejõustik — Klumberg, jalgpall — Rein, Lugenberg, Visman, suusatamine — Hirvonen, Komp, massaash — Thomson, esimene abi — dr. Püümann jne.

Kursante on kursustel 30, kusjuures koosseisu tuleb väga õnnestunuks pidada. Kaaluv enamus on vanematel sportlastel, kes juba ennem oma ainetes suurelt kogeenud ja nüüd tarvilise lihvi ja pedagoogilised teadmised omandavad. Kursuste lõpul eksamineeritakse iga õpilast, kusjuures ta omale peab valima 2—3 spetsiaalharu ja ka teistes alades katsed rahuldavalt sooritama. Suurt rõhku pannakse võimlemise peale, kus niihästi saksa, rootsi kui ka Niels Bukhi võimlemist õpetatakse ja sellest põhimõttest välja minnakse, et iga instruktor peab neist kõigist oskama harjutusi tarviliselt välja valida, olude ja nõuete kohaselt kõige vastavamaid kavaside luua, mis kõige lühema ajaga kõige suuremat tulu võiksid pakkuda.

Vaadeldes kursuste tööd, võib öelda, et sealt väljaminevatelt instruktoritelt võib tugevat tõuet meie kehakultuurilise liikumise edasinihitamiseks, õieti tema massiliseks rajamiseks ja süstematiseerimiseks loota. Spordiühingud, kes küllalt ei ole jõudnud kurta juhatajate puudumist, saavad esialgse rahulduse ja võivad suurema innu ja selgusega oma tööd jätkata. Ollakse juba praegu kavade kokkuseadmisel, kuidas kõige kiiremalt ja otstarbekohasemalt suudetakse maaiühingutele oma abi pakkuda. Tänavusest suvest peale tahaks näha seetõttu uut edukamat ajajärku meie spordiliikumises!

— Tommy Milligan, Inglise kerge-keskkaalu poksimeister, sai New Yorgis üllatava kaotuse osaliseks. Ta võistles Broadway Sport Club'is algajaga George Levine'i vastu, kes teda 12 roundist 7 roundi ülekaaluga punktidega võitis.

Charles Hoff

parandas oma teivashüppe ilmarekordi 4.15,3 peale. Neeger Hubbard hüppas kaugust 7.49,8, mis samuti uus siseilmarekord.

Amsterdami olümpiaadi kava

on juba peajoonetes kokku seatud. Pidulik avamine sünniks 30. juunil 1928 ja lõpp 24. juulil. Enne avamist algab siiski juba jalgpalliturniir, nimelt 20. juunil. Vabad päevad selle järel kasutatakse hokkeyks. Hokkeyle järgneks tennis ja vehklemine.

Kergejõustiku algus on 9. juulil, siis järgneb purjetamine, sõudmine, rattasõit, raskejõustik, kuna vahepeal veel poks, ujumine ja ratsutamine aset leiab.

Ameerika ülikoolide siseesivõistlustel

kergejõustikus tuli võitjaks Georgetown 25½ punktiga, 2. Pennsylvania 23½, 3. Penn State 15, Princeton 14, Cornell 11½, Boston College 9, Syracuse 7, Dartmouth ja Yale 6½, Colby, Columbia ja Holy Cross 5 jne.

Paremad saavutused olid:

Kuul — A. J. Plansky 13.88; 1 ingl. miil — J. N. Waters 4.24,6; 70 yardi — H. Russell 7,2 (teine F. Hussey); 70 yardi tõkkeid — R. Hass 8,8; 2 ingl. miili — W. L. Tibbetts 9.30,8; kõrgus — E. Norton ja J. Moody 1.87,2; teivas — S. R. Bradley 3.84; kaugus — W. Dowding 6.87.

Charles Rigoulot

teeb praegu võistlusturnee Shveitsis. Esimene ta ülesastumine oli Genfis, kus 1500 pealtvaatajat teda imetlema kogusid. Ta püüdis parandada oma kahega rebimise ilmarekordi 128 kg. Esimese katsega läks 120 kg., 130 kg. oli juba kolmanda katsega sirgetel kätel, kuid vääratas ja kukkus alla ja vigastas Rigoulot kätt.

Sealsamas oli veel keskkaalu matsh olümpia võitja Galimberti ja Shveitsi meistri Aeschmanni vahel. Eelmine ei näinud kaugeltki enam olümpiaaiaegses vormis olevat ja kaotas Aeschmannile, kes viievõistluses 477,5 kg. saavutas. Galimberti tagajärg oli ainult 462 kg.

Teise etenduse andis Rigoulot Chaux-de-Fonds'is. Ilma suurema vaevata surus ta järjest 80, 90, 95 ja 100 kg., rebis paremaga 75, 80 ja 90, ja rebis kahega 105, 115 ja 120. Kahega tõukas ta 140, 150 ja 160 kg., kuid ebaõnnestus ilmarekordi püstitamisel 166 kg. peale.

Oxford Cambridge'i

kergejõustiku matsh tõi viimasele paremuse 8 punktiga 3 vastu. Paremad tagajärjed olid: 100 yardi — A. E. Porritt, Oxford, 10,0; kõrgus — A. G. de Willis ja J. D. B. Pendlebury, Cambridge, 1.77; 1 ingl. miil — R. S. Starr, Cambr., 4.27,4; kaugus — R. L. Hyatt, Oxf., 6.59; 120 y. tõkkeid — Lord Burghley, Cambr., 15,5; 220 y. tõkkeid — Lord Burghley 25,4; 440 yardi — J. W. Rinked, Cambr., 50,8; 3 ingl. miili — T. C. Fooks, Cambr., 15.07,4; 880 yardi — R. S. Starr, Cambr., 1.59,8; kuul — R. L. Howland, Cambr., 12.29; teivas — H. L. Hyatt, Oxford, 3.60.

See oli Cambridge'i 27. võit. Oxford on võitnud 25 korda. 6 matshi on lõppenud viiki. Esimest korda peeti võistlust 1864. aastal, mil tulemuseks oli viik. Enne viimast võistlust oli punktide koguarv 268:268, nüüd on see 276:271 Cambridge'i eduks.

Ping-Pong.

Inglise meistri ping-pongis tuli indulane Suppiah. Esivõistlused peeti Memorial Hall'is 300 võistleja osavõtul. Finaalis oli Suppiah vastu Gilham. Peale Suppiah'i pääsid lõpuvõistlustesse veel kaks indulast, The Indian Students Table-Tennis Club'i liiget, nimelt Karandika ja Nayar.

Inglismaa pidas Cardiffis Walesi vastu ping-pongi maavõistluse, mis lõppes 430 punktiga 422 vastu Inglismaa kasuks. Kumbki maa esitas 10-liikmelise meeskonna.

Üks rootsi ping-pongi spetsialist seab oma kogemuste järel järgmise rahvaste paremusjärjekorra ping-pongis kokku: 1. Inglise, 2. Wales, 3. Ungari, 4. Daani, 5. Austria, 6. Prantsuse, 7. Saksa, 8. Tsheho-Slovakkia, 9. Rootsi ja 10. ?

Norra esivõistlused hoota hüpetes

andsid järgmisi tagajärgi: Hoota kaugus — 1. Kaare Backe 3.29; 2. P. O. Andersen 3.27,5; 3. Ording 3.25,5. Kuni viienda hüppeni vedas kiirjooksu meister Andersen. Hoota kõrgus — 1. Sverre Helgesen 1.58; 2. Backe 1.55; 3. Hauge 1.52; 4. Wehn 1.52.

Hoff oma järjekorralisel ilmarekordi purustamisel Ameerikas.

Kehalise kasvatus kongressi puhul.

Spordihuvi on Eesti rahvas elavaks saanud, üldine uus suunavõtmeline kultuurielus, mis üle ilma praegu voogab, on ka meie kodumaal aktuaalseks tõusnud, kaasa kiskunud kogu rahva aatelisema elemendi. Enese vabal ja iseseisval asendamisel ellu peab muutuma senine kopitanud hingitsemine ja lõmmitav elusuhtumine. Ori peab isandaks saama! Peab ümbersündima ja suursugusema generatsiooni looma, kes jõuab püsida, elada ja luua.

Kehakultuuril on siin kaaluv sõna, ta on õieti vastse pedagoogika alus, sammas, millele kleepub vaimuelu sädelev mosaik. Kõrges olümpismi idees püütakse saavutada muistse Hellase unustamatuid päevi, päiksepaistelist ja võimsat elu, eemale jõuda veeteerivast viirelemisest, läbi murda intellektualismi ummikust.

Eestis tehakse kehakultuurilist tööd üksikute rühmituste eestvõttel juba veerandsada aastat, on jõutud üksitel kehakultuuri aladel isegi õige kõrgete tippudele, kuid massilised avaldused sel alal hakkasid alles kerkima aasta viie eest, töö süstematiseerimine seisab aga lapsekingades kuni seniseni. Midagi ei jõuta luua üleöö. Praegu on valusalt tuntavalt vajalikeks saanud kardinaalsete sihtjoonte püstitamine, ühise tegevusplatvormi loomine, mitmest keskkohast väljamineva töö koordineerimine. See on viinud 2-se Eesti kehalise kasvatus kongressi kokkutsumiseni, mis 8. aprillil Tallinnas, Raua tänava koolimajas, kokku astub.

1. kehalise kasvatus kongress leidis aset 1920. aastal Tallinna raekojas. Sel-

lest võtsid osa peaaesjalikult ainult spordiseltside esitajad ja tema töö kujunes liiga kitsapiiriliseks, otsekoheste sportliste päevaküsimuste käsitlemiseks, siirdumata kasvatusliste, tõuterviliste ja kodukaitse probleemideni. Vahepeal on aga meil kehakultuuri mõiste tuntavalt avardunud ja viimased probleemid esikohale võitnud. Teine kehalise kasvatus kongress astub just kokku viimaste tähe all ja temast võtavad võrdset osa spordiseltsid, õpetajaskond, kaitsevägi ja kaitseleit.

Kongressi kava on järgmiselt kokku seatud:

Neljapäeval, 8. aprillil, kell 11 e. l., 1. kongressi avamine kongressi korraldava toimkonna esimehe hra Tõnsoni poolt; 2. kongressi juhatuse, sekretariaadi, mandaat- ja redaktsioonikomisjoni valimine; 3. tervitused.

Kell 4 p. l. — Referaadid: 1. Kool ja kehaline kasvatus, hra Idla; 2. Kehaline kasvatus naiskoolides, prl. Raudkats; 3. Kehaline kasvatus meeskoolides, hra Vichmann;

Reedel, 9. aprillil, kell 10 e. l. — 4. Kaitsevägi ja kehal. kasvatus, kol. Maser; 5. Kaitseleit ja kehaline kasvatus; 6. Eelkutseline ettevalmistus, major Masing;

Kell 4 p. l. — 7. Ülikool ja kehaline kasvatus, dr. Jürgenson; 8. Kehaline kasvatus väljaspool kooli, dr. Püümann;

Laupäeval, kell 9 homm. — 9. Kehalise kasvatus õpetajate ettevalmistus, hra Kalamees; 10. Spordiliikumist juhtivad organisatsioonid; 11. Rahva kehalist kasvatust juhtiva keskorganisatsiooni seadusandlik sanktsioneerimine.

Viini-Praaga linnavõistlus. Moment Praaga värava all. Lapilistes särkides on viinlased.

Linnavõistlus Praaga - Viin 1:1.

(E. Spordilehe Praaga kaastööliselt.)

Samal päeval, kui Tsheho-Slovakkia Viinis Austriale esmakordselt maavõistlusel kaotas, kohtasid Praagas Sparta väljal 25.000 pealtvaataja ees Praaga ja Viini linnameeskonnad. Võistlus lõppes ootuste vastu viigiga. Selle põhjuseks oli Praaga edurivi halb mäng. Esimesel 35 minuti jooksul ei näidanud Praaga edurivi Vaniki juhtimisel mingit initsiatiivi, ja vast siis, kui Vanik Capeki vastu ümber vahetati, hakkas mängu elu tulema. Vaniki asetamine meeskonda oli kõigile arusaamatu, sest ta ei olnud juba ligi pool aastat mänginud, olgugi, et ta vahetpidamata treeneris. Tema asetamine meeskonda oli enam reklaaminumbrina publiku meelitamiseks tarvilik.

Planicka mängis väravas ainult 35 minutit, sai siis vigastada ja tema asemele tuli Hočke,

kes omal kohal väga hea oli. Kaitses oli parem mees Stehlik, Viktoria Zizkov, Hojer (Slavia) sattus hoogu alles teisel poolajal.

Parim mees väljal oli Viktoria keskpoolkaitsja Carvan, kes ka Praaga värava löi. Tema pallikäsitlus ja ootamatud aktsioonid kutsusid publiku esile alalise vaimustuse. Praaga edurivist ei paistnud keegi välja peale Capeki, kes tegi kõik mis võimalik.

Viinlastel oli hea kaitse, kus kolmik Kanhäuser, Beer ja Musil ekstraklassi mängu näitasid. Poolkaitses oli hea Ludvig. Väike Höss juhtis tublilt edurivi.

Viin saavutas värava 34. minutil Hössi läbi, Praaga tasus selle 58. minutil Carvani pealöögiga. Nurgalöögid 8:6 Praaga kasuks.

S. Brisk.

Slaavia suurvõit Sparta üle.

(E. Spordilehe Praaga kaastööliselt.)

Pühapäeval, 21. märtsil, saavutas S. K. Slavia oma väljal esivõistluste tsükklis 25.000 pealtvaataja ees teenitud võidu Sparta üle. Juba enne võistlust võidi öelda, et võidab see meeskond, kel parem edurivi. Seda teati aga oleval Slavial, kelle poolkaitsja ka lisaks kuulsat Sparta triot Cerveny—Kada—Kolenaty kipub varju jätma.

Et Sparta edurivi alavormis, oli juba eelmistest võistlustest näha. Peale suurejoonelisi võite oma Pürenee-reisil, jäi Sparta lootma, et tal Dvoracek paremaks edurivi juhiks tõuseb kui Schaffer, kelle ta vabastas. Algul paistis ka, et Dvoracek omal kohal täielikult mees oli, kuid varsti hakkasid puudused silma paistma. Eriti ilmselt torkasid need silma maavõistlusel Viinis. Dvoracek paneb vähe rõhku kaasmängijatele, püüab ise kõik saavutada, mis tal mõnikord ka korda läheb. Ta on ka suurelt tujukas ja hävitab sellega palju shansse.

Vastandiks temale on Slavia kesktormaja Silny. Tema koosmäng on üllatavalt sulav, sööte puistab ta teravamõtteliselt ja kaaluvalt. Ta mõistab alati palli hankida ja teab kohe, mida sellega peale hakata. Oleks Silny Viinis Tshehi meeskonda juhtinud, oleks tagajärg kindlasti teistsugune olnud. Nüüd loodavad tshehid, et rahvusmeeskonna edurivi Silnyga jälle oma hiilgevormi saavutab.

Mängus oli üllatavalt hea Slavia poolkaitsja. Eisegi kuulus Kada jäi enamuses Slavia Pleticha

varju. Ka Plodr ja Vodicka olid kõrges vormis, igatahes täielikult Cerveny ja Kolenaty väärilised. Planicka Slavia väravas oli hea nagu alati ja tegi rohkelt päästetööd. Veel paistis Slavial välja ääreaaja Dobias, kes teise väravaga karjääri tegi. Ka hiljuti Spartast ületunud Simonek oli hea, kuid temale oli tüsedaks piduriks Kolenaty, nii et ta esimesel esinemisel Slavia dressis veel oma parimat ei saanud pakkuda.

Sparta parem osa meeskonnast oli kaitse, kuigi Hochmann harilikust vähem kindel oli ja teist väravat tema süüks tuleb pidada. Perner oli tehniliselt isegi parem Hojerist, kes aga rohkem fair oli. Perner tegi vaikselt foule, kuid päästis nendega Sparta suuremast kaotusest. Edurivis oli Hajny hea dribeldaja, tegi tehnilisi kunsttükke, kuid unustas ikka tarvilisel momendil väravalöögi.

Esimese värava löi Soltys 12. minutil, selle tasus Hajny 30. minutil. Teise poolaja 2. minutil lööb Dobias 2:1 ja 43. minutil Soltys 3:1. Nurgalöögid 6:2 Spartale. Foule tegi Sparta 24 ja Slavia 16. Kohtunikuna oli Kelner hea.

Koosseisud: Sparta: Hochmann; Hojer—Perner; Cerveny—Kada—Kolenaty; Sedlacek—Sima—Dvoracek—Hajny—Horejs. Slavia: Planicka; Kum—Hojer; Plodr—Pleticha—Vodicka; Dobias—Soltys—Silny—Ruc—Simonek.

S. Brisk.

Itaalia — Iiri 3:0.

Jalgpalli maavõistlus peeti Torinos 15.000 pealtvaataja ees. Itaallased olid tugevas ülekaalus ja saavutasid juba esimesel poolajal oma võiduväravad Magnozzi, Baloncieri ja Bernardini läbi. Vahekohtunikuks oli Rueff, Shevits.

Kolmeminutiline matsh.

Praaga Slaavia löi hiljuti Viktoria Zizkovit. Tagajärjega ei jäänud kaotaja rahule ja protesteeris. Mäng tühistati. Tuli uus mäng, mis saavutusena 2:2 andis, kuid 3 minutit enne lõppu katkestati. Liit on nüüd otsustanud seda 3 minutit seltse uuesti mängida lasta.

Eesti tõsteesivõistlused.

Ed. Brock'il vasaku käega rebimises ilmarekord.

Üldine tõstjate tasapind hea.

27. ja 28. märtsil peeti Pärnus Tervise korraldusel Eesti esivõistlusi tõstmises. Osavõtjaid oli ilmunud pea igast kodumaa nurgast. Tallinna Kalevist ja võistlust korraldavast seltsist oli mõlemast 4, Tartu Kalevist 2, Sindi Kaljust, Narva Võitlejast, Viljandi Spordiühingust ja kohalikust Vaprusest igähest 1 osavõtja.

Võistlustel seati üles Ed. Brock'i, Pärnu Tervis, poolt keskkaalus vasaku käega rebimises uus ilmarekord 1,5 kiloga, mis sellega 79,0 kilole tõusis; endine oli prantslase Vandeputte'i nimel.

Sulgkaalus kaitses meistri tiitlit sindlane Kask, kes saavutas omas kaalus hiilgava kogusumma 392,5 kg., milleni senistest Eesti sulgkaalu meistritest keegi veel pole küüminud. Muuseas parandas Kask oma nimel seisvat Eesti rekordi kahe käega tõukamises 1,25 kg. võrra, tõstes teda 105 kilole.

Kergekaalus oli hoos narvalane Noormägi, kes meistri nime omandamata ei jätnud. Keskkaalus oli seekord tules ilmameister Saul Hallap, kes jälle pikema vaheaja järele võistles, saavutades rahuldava kogusumma vähese treeningu peale vaatamata.

Poolraskekaalus tuli meistriks Ed. Brock, saavutades ühe päevaga võisteldes 435 kg. kogusumma, laupäeval parandas ta ainult keskkaalus ilmarekordi.

Raskekaalus oli omal kohal Eesti „Rigoulot“ Luhaäär, saavutades suurema pingutusteta jälle 507,5 kg. kogusumma. Loodetavasti näeme viimaselt varsti pealinnas ilmarekorde.

Esivõistluste tehnilised tagajärjed olid järgmised:

Sulgkaal: 1. A. Kask, S. Kalju, 392,5 kg. (77,5—60—75—75—105); 2. L. Miller, Tartu Kalev, 277,5 kg. (55—35—52,5—55—80).

Kergekaal: 1. V. Noormägi, Narva Võitleja, 417,5 kg. (87,5—60—80—75—115); 2. E. Liibus, Tall. Kalev, 362,5 kg. (67,5—60—70—67,5—97,5); 3. H. Laater, Pärnu Vaprus, 310,0 kg. (55—50—60—60—85).

Keskkaal: 1. S. Hallap, Tartu Kalev, 410 kg. (80—65—80—80—105); 2. V. Leppik, Tall. Kalev, 377,5 kg. (72,5—57,5—77,5—72,5—97,5); 3. A. Jensen, Pärnu Tervis, 312,5 kg. (62,5—45—55—62,5—87,5).

Poolraskekaal: 1. Ed. Brock, Pärnu Tervis, 435,0 kg. (80—75—80—85—115); 2. M. Olei, Pärnu Tervis, 415,0 kg. (80—65—80—80—110); 3. O. Luiga, Tall. Kalev, 402,5 kg. (72,5—67,5—75—77,5—110).

Raskekaal: 1. Luhaäär, Pärnu Tervis, 507,5 kg. (92,5—85—95—105—130); 2. J. Neumann, Tall. Kalev, 417,5 kg. (80—65—82,5—77,5—112,5).

Tõsted on märgitud järjekorras: kahega surumine, ühega rebimine, ühega tõukamine, kahega rebimine ja kahega tõukamine.

Seltsidest tuli võitjaks Pärnu Tervis 9 punktiga, jättes teisele kohale Tall. Kalevi 7 punktiga; järgnevad: Tartu Kalev 5 punktiga, Sindi Kalju ja Narva Võitleja kumbki 3 punkti ja Pärnu Vaprus 1 punkt. Seega omandasid pärnulasel 28 võimalikust punktist ligi pooled — 13 punkti.

Kuna tagajärgedega võib rahul olla, siis ei saa aga päri olla kohtunikudega, kes oma viimaseaja vormis esinesid, mis just kiiduväärt ei ole. Kohtunikud ei olnud küllaldaselt erapooletud.

A. P.

— Prantsuse esivõistluse murdmaajooksus 12 km. peale võitis Guillemot 42.56,8; 2. Marchal 43.09,6; 3. Bedel.

— Belgia murdmaa esivõistluse 11 km. peale võitis Degrange ajaga 37.57,0; 2. Defleurquin; 3. Marien.

— E. Rademacher võitis Detroitis 100 yardi rinnuli ajaga 1.09,8 Don Macwellani vastu. Fröhlich sai 100 yardi seljalüüjumises lüüa Lauffer'ilt, kes hiilgeaega 1.04,6 näitas. Hiljem püstitas Rademacher 500 yardis ameerika rekordi 7.03,6.

Eesti Spordileht nr. 14

ilmub Lihavõtte pühade tõttu
15. aprillil.

Jack Dempsey

Poksimeistri elulugu
W. B. Seabrook

18

XV.

Vaesus ja tumedad mõtted.

Dempsey andis neil päeval oma sõpradele Monte-Carlo café's Broadwayl väikse pidusöögi. Selle tagajärg oli, et ilma-meister järgmisel päeval kui karu lõunani magas. Oma une eest hoolitseb ta sama murekalt, kui kroonitud iludus või prima-donna. Harilikult poeb ta kell 1/212 süngi, või õigemini öelda

Jerry tirib ta vaiba alla.

Mõnel haruldasel õhtul jääb Dempsey kauemaks üles, kuid siis lukustab Jerry kõik ukсед, laseb eesriided alla ja riputab välja plakaadi: „Palun mitte tülitada.“ Kui bulldog on Jerry valvel, et ükski tema isanda lähedusse ei tikuks. Ei Kearns, ei isegi tuletõrjujad ega inglid tohi Jacki rahu segada. Seda suudaksid nad ainult üle Jerry laiba minnes teha.

Jerry usub oma hinge põhjas, et Jack Dempsey on selle ilma kõige suurem ja tähtsam mees. Jerry religioon on: Dempsey! Jack on tema kuningas või jumal. Jerry oleks õnnelik olnud, kui ta ühel eelpoolnimetatud olengul oleks võinud näha, et noored tüdrukud temale võrdse aukartusega Dempseyd vaatlevad.

Pariisis ja Berliinis on isegi rahvamurd kokku jooksnud. Inimesed jälgisid Dempseyd tänavatel ja trügisid ta ümber, nagu lapsed tsirkuse sissekäigul. Teisiti ei pidanud ennast üleval ka iludused.

Nende silmad olid ainult ilmameistri jaoks selkorral!

Mitte seepärast, et nad katsed oleks teinud ilmameistrit võita. Nad olid õnnelikud, sõbralikud ja vallatud ilmameistri läheduses. Tema uue nina üle puistasid nad igatsugu naljasid, soovisid talle õnne kaunimaks muutumise puhul, katsusid ta muskleid ja lasid kuuldavale imestushüüdeid.

Kuidas see võimalik on, et alaline austamine ja meeldidapüüdmine ilusimate naiste poolt Dempsey pead kirjuks ei võta, jääb üheks tema isiku suuremaks saladuseks. Oma suure menu peale vaatamata naiste juures, jääb ta ikkagi tagasihoidlikuks, viisakaks poisiks.

Täna lõunasöögil tuli meil temaga jällegi jutt teemil

„Jack ja naised.“

Jerry oli parajasti kimbu hommikusi ajalehti toonud. Ühel pildilehel leidis ta midagi, mis ta tähelepanu köitis. Ta hoidis selle oma jumaldatud Jackil nina ees ja pomises: He, Champ, siin on vast midagi!

Jerry leiuks osutus kinodiiva Doris Deane'i pilt, kes ühes

Fatty Arbuckle'iga

oli üles võetud. Nüüd on tarvis teada, et väike Doris üks neist kuulsatest ja ilu-

satest naistest oli, sellega Jacki kihlatuks luuletati. Pildi allkirjal seisis, et Hollywood'is jutud olla kerkinud Dorise ja Fatty kihluse üle. Fatty kosivat Deane'i niipea, kui ta ennast oma naisest Minta'st lahutada suutvat. Dempsey vaatles pilti huviga ja tähendas lõbusa naeratusega: „Nii on õige, — nüüd saab ta tõeliselt enesele ühe „raskekaalu meistri“ meheks! Noh, ma soovin, et see neil hästi õnnelikult läheks. See neiu on tõesti kuldse hinge-ga, ja ma olen uhke, et meie temaga head sõbrad oleme.“

Kus ma teda kohtasin? See oli Los Angelesis, Constance Talmadge'i majas. Doris oli seal oma emaga. Ta meeldis mulle esimesest pilgust, kuna ta ei ole mitte ainult piltilus tantsijatar, vaid ka vaimukas inimene. Lisaks on ta ka heast perekonnast.

Ta õpetas mulle paar uut tantsusammu. Et mingit vastutatu talle pakkuda, lubasin ma enesele, teda dineele Chip-café'sse kutsuda. Ta tõi enese ema ühes ja ma olin uhke, et daamid olid mind mu kutse peale austanud. See oli ülitore õhtu, mida ma kunaski ei unusta. Kuid kunaski ei ole ma temaga kihlatud olnud, meie olime ainult head sõbrad. On olemas ülesvõtte, mille ka ajalehed avaldasid oma kihluseate juures, kus meie suudleme. Kuid kui Teie seda pilti lähemalt vaatlete, siis näete, et see ainult

näitelavasuudlus

on. Sest, kahjuks, ei ole mul võimalust olnud teda tegelikus elus suudelda.

Kuulge, Bill, need väiksed asjad ei tähendaks võib olla teise mehe elus kaugegtki seda mis minul. Teie peate enesele ette kujutama, et mulle see kõik kuulmatult värske, uudne oli. Jumalukene, lapsena ei olnud ju mul halbu päevi, kuid seitsmeteistaastaselt alates kuni kahekümneni ei naeratanud mulle elu sugugi. Kas usute, et kerge põli oli kirka ja labidaga sütt tonkida, või

tänavaid mööda lonkida.

Ka siis ei olnud mu elu kergem, kui ma Jack Price'iga esmakordselt Idasse tuln. Mõlemad olime meie vaesed, kaltieses, ja ei omanud kumbki väljavaateid, et olukord paremaks muutuks. Ei, ei, siis ei oleks ükski neiu mulle pilku kinkinud. O, ma läksin sagedasti neid vaatlema päiksepaistelisel päeval viiendale avenüüle ja õhtul Broadwayle, — ilusad olid nad sedavõrd, et see peaaegu mulle valu tegi, kui nad oma puukontsadel, siidisukkes, punaste huulte ja shikk kostüümis jalutasid, ja ikka oli mõni õnneseen neil kaasas, kes nende kõrval jalutuskeppi keerutades käis.

Ma mäletan seda veel väga hästi. Ühel pealelõunal jättis mind Jack Price üksinda meie kehva korterisse võõrastemajas kuuendal avenüüid. Kogu toa mööbel koosnes ainult ühest hädisest voodist, ühest

toolist ja vahariidega kaetud lauast. Ma olin nukker, ka veidi näljane olin ma. Oleksite Teie mind siis näinud! Okkalised habemetutid näos, irevilekiskuvate talda-dega saapad jalas, mis läbikulunud sokkide tõttu ka jalad valusaks olid teinud. Ja, ja, armas, uskuge mind,

siis vihkasin ma New-Yorki kui habeme-ajamist!

Jack oli läinud kusagile raha pumpama, kuna mina igavuse peletamiseks ühte parki vantsisin. Tuju oli mul täielikult halb. Ma istusin kusagile jõe kaldale pingile. Seal randus paat ja sellest astus välja noorherra neiuga. Nad istusid ka pingile, umbes viiskümmend sammu minust. Paar ei pööranud midugi minu peale mingit tähelepanu, kuid ma jälgisin neid kogu aeg. Neid pruukis ainult kord vaadata, neil ei puudunud midagi. Neiu oli kaunis ja noor, ta kübar, riided, kindad ja juveelid, kõik näitasid, et ta rikas oli. Ja herra ülevalpidamisest oli märgata, et ta temale kuulus ja see uhke oli selle peale. Noor rikas ja kaunis neiu vaatles teda pilguga, nagu oleks ta õnnelik, temale kuuluda võida.

Mees sellel pingil ei aimanud midagi, ta ei võinudki aimata, kuid ma vannun Teile, see oli ainsam kord minu elus, kus ma valmis olin mõrtsukatöö peale. Mind piinas soov püsti karata ja meest jökke visata. Neidu ei riivanud mu mõtted. Praegu ei tunneks ma neid midugi enam ära vastutulles, kuid selkorral oli minus

tugev viha- ja põlgtustunne

kõigi nende vastu, keda elu hellitab. Mul näis, et need midagi omavad, mida ma kunaski ei suuda saavutada, — ja nii elasin ma veel tükki aega. Palun, ärge mõistke mind valesti. Ma ei mõelnud nende armujante, ei: temal oli kõik, mul mitte midagi, ja kunaski ei võinud ma lootagi tema sarnaseks saada.

Ja nüüd olen ma selleks saanud. Vahe-tevahel teeb see mind õnnelikuks. Kuid on siiski momente, kus ma rahutu olen, samuti kui selajal Jack Price'iga. Sees-mise võitluse silmapilkudel näib mulle, et see kõik, mis hilisem elu mulle toonud, omapärane unenägu on, mis sülle langed-nud sellele, kes sugugi ennast ära ei tunne. Kui ma järele mõtlen, siis veendun ma, et ma elult olen rohkem väljapigistanud, kui need kollanokad, kes oma elus muud ei teagi, kui õnne ja hiilgust.“

XVI.

Tee on vaba ilmameistrile.

Kui mees, kes midagi ei ole, avaldab inimeste üle, kes midagi on saavutanud, arvamist, et nad ainult õnne tänagu, siis ei leia see harilikult hindamist. Sest niisuguseid arvamisid tekivad enamuses ainult kadedusest ja tuletavad meele lugu

(Järg 8. leheküljel.)

Poksimeistri elulugu.

(5. lehekülje järg.)

rebasest ja hapudest viinamarjadest. Kuion aga kellegil on

kuulsust ja rikkust,

ja kirjutab siis edu proua Fortuna arvele, siis leiavad tema vaated tähelepanu.

Jack Dempsey kuulub nende hulka, kes õnnesse asuvad. Ta on arvamisel, et õnn olevat vitaalne osa igäihe saatuskäigul, ka temal enesel. Kui meie üks õhtu „Follies'i“ looshis istusime, tulime meie jutule selle aine üle. Põhjust andis see, et Jack enam publikut silmitses, kui näitlejaid laval. Publik avaldas tema looshi ilmumisel tugevat juubeldust, nii et tal vahetpidamata kummardada tuli, ise seejuures neitsilikult punastades.

Pool tundi hiljem võisime meie imetleda vaimustava

Ann Penningtoni

tantsu, kelle lohukesi põskedes terve New-York ei jõudnud kiita. Ma ei suutnud tähendust tegemata jätta: „Jack, see on ju ka üks Teie arvukatest pruutidest.“

„Ah, lollus! Päeval, mil meie pilt New-Yorgi lehes kosjakuulutusega ilmus, sain ma Ann'ilt kirja. Ta oli pildi hoolikalt välja lõiganud, paberile kleepinud ja allkirja pannud

„Mutt ja Jeff“.

(Mutt ja Jeff on Ameerikas kaks populaarset karrikatuurtüüpi.) Sel tüdrukul

on mõistust, humoori, talenti. Kuid tal on veel midagi: õnne! Võib olla, ei tea Teie seda. Kuid paar aastat tagasi seisis Ann alles ühes väikses kindakaupluses müüjana leti taga. Siis sattus ta kooritudrukuna revüüsse. Keegi nägi teda ja leidis, et temast soodsal arenemisel võib midagi saada.

Leidus shanss ja temast sai midagi.

Vaadake, anded üksinda ei aita veel, peab shanss olema. Peab kusagil või mingil kombel shansi leidma. Seda mõistan ma õnne all.“

Paar tundi hiljem söime meie ühes restoranis õhtust, ja kuna minu huvi oli äratatud, avaldasin ma küsimuse: „Jack, kuidas oli siis lugu õnnega Teie oma karjääril?“ — Jack jäi tõsiseks, mõtles mõne silmapilgu ja hakkas siis jutustama:

„Armas poiss, ka minu tõusmisel on õnnel kaaluv sõna. Esimesel kohal ütlen ma kohe, et minu suurim õnn oli kohtamine Ke arns'iga. Muidu ei oleks minust kunaski ilmameistrit saanud. Kaks teist manageri oli mul enne teda olnud, ja ükski ei olnud suutnud minust midagi teha. Ka pärast tuli meil ühiselt mitmestki tihedast padrikust läbi raiuda ja ma jutustan Teile päevast, kus meil elu keerulisem umbsõlm tuli pureda.

(Järgneb.)

Üleskutse

raskejõustiku sõpradele.

Aprillikuu 23-dal, Jüripäeval, täitub 50 aastat kadunud Eesti suurima raskesportlase Georg Lurichi sünnipäevast. Et seda päeva vääriksel mälestada, annab Eesti Spordileht välja erilise G. Lurichi numbri, kus tema elulugu ja rohkelt seniavaldamatuid ülevõtteid.

Sel puhul pannakse Eesti spordi kesklüüdi poolt alus Eesti spordimuuseumile, kuhu hakatakse koguma mälestusi kõigist kodumaa sportlastest, näit. elulood, päevapildid, kirjad, ajalehtede väljalõiked jne. Oleks väga soovitatav, et kõik raskejõustiku sõbrad sellele ettevõttele oma käed külge paneksid ja koguma hakkaksid kõike, mil vähegi ajalooline väärtus. Eriti rõhku tuleks aga panna Lurichi kirjade ja muude mälestuste kogumisele.

Edasi on nende ridade kirjutajal teoksil Eesti raskejõustiku ajaloo kokkuseadmine, mis nõuab samuti materjale vanematest tegelastest, kes maamulda varisenud ja ka neist, kes elavad, kuid praegusele spordiliikumisele võõraks jäänud. Eriti oleks soovitatav eluloolisi ja tegevuse andmeid saada järgmistest isikutest: Johann Kandimaa, Tõnis Ervin, Mart Kalde, Gustav Vain, Fuks, Suuster, Treu, Kiir, Vanakamar, Tamm, Veiserik, Liiders.

Kõiki ülemaltoodud andmeid palun saata kas isiklikult minu aadressil: Tallinn, Katusepapi tän. 3, krt. 10, ehk Eesti Spordilehe toimetusse.

Austusega

T. Viedemann.

On müüa 3 kriidiga
joonistatud
Georg Lurichi pilti

Näha võib Tallinnas, Katusepapi tänav 3, korfer 10.

— Türgi rahvusmeeskond tegi võistlusreisi Egiptusse. Aleksandria koondusega tuli tal tagajärjeks 1:1, kuna Kairo koondus talle valu andis 3:0.

Ameerika kiri.

Ameerika keskkoolide esivõistlused kergejõustikus

peeti märtsi algul Brooklynis 1400 kooliõpilase-sportlase osavõtul. Üldiselt saavutati kõrgetasemelisi saavutusi, kuid väljapaistvam neist oli Eddie Everardi kõrgushüpe 1.86,2. 5.44-kg. raskust kuuli tõukas Frank Labes 15.51, 100 yardi jooksis Karl Wildermuth 10,4, 880 yardi — Otto Rosner 2.01,8, 220 yardi — Joe Caminiti 24,2, 600 yardi — Sol Bernstein 1.22,6, 440 yardi — Jerry Gorman 52,4 ja 1 miil — Gus Moore 4.40,2.

Harvard—Darthmouth—Cornell

üliskoolide traditsioonilises triangulaarmatshis tuli 59 punktiga võitjaks Harvard Darthmouthi 30,5 ja Cornelli 26,5 punkti ees. E. M. Wells (Darthmouth) piistitas seejuures 45 yardi tõkkejooksus ilmarekordi (kõrged tõkked) ajaga 6,0. Kaugust hüppas G. Geendinning (Darthmouth) 6.77, teivast — L. O. Combs ja F. B. Clark (Harvard) 3.66, 40 yardi jooksis A. H. Miller (Harvard) 4,6 (ilmarekordi kordamine), 1 miil — E. C. Haggerty (Harvard) 4.28,2, 300 yardi — M. H. Coladay (Darthmouth) 35,8, 600 yardi — F. P. Kane (Harvard) 1.16,8, kõrgust hüppas J. H. Moody (Darthmouth) 1.83, kuuli tõukas G. A. Murray (Cornell) 12.34 ja 2 miili jooksis W. L. Tibbets (Harvard) 10.00,8.

Kõigi aegade parimad poksijad.

Ameerikas on vaidlusaluseks saanud praegu küsimus, kes on iga kaalu kõigi aegade parim poksija. Suured ajalehed on pööranud selles asjas väljapaistvate vanemate asjatundjate poole ja ankeete korraldanud. Suuremat tunnustust on väärinud kuulsa Los Angelesi poksieksperdi mr. De Witt C. van Court'i vastus, kes enam kui 35 aasta jooksul poksi õpetanud Oaklandis, San Franciscos ja Los Angelesis ja kõik modern poksiajaloo suurmatshid kaasa elanud. Tema seadis järgmise nimekirja kokku: raskekaal — Jim Jeffries, poolraskekaal — Bob Fitzsimmons, keskekaal — Bob Fitzsimmons, kerge-keskekaal — Tommy Ryan, kergekaal — Joe Gans, sulgkaal — George Dixon, kukk-kaal — George Dixon, pa-berkaal — Johnny Coulon.

Nagu näha, ei saa tema arvates praegustest meistritest ükski pretendeerida absoluutse paremuse peale. Jack Dempsey asetab ta raskekaalus seitsmendale kohale ja seab temast peale Jeffriesi veel ettepoole: Sullivan, Corbett, Jackson, Johnson ja Fitzsimmons. Kergekaalus oleks praegune lemmik Benny Leonard Joe Gans'i, Kid Lavigne'i ja Jack Mc Auliffe'i järel neljas.

Charles Saar.

Spordiäri RESEV-RESEL

Tallinn, Toompuiestee 19, telef. 20-19.

Soovitab oma valmistatud spordi ja võimlemise abinõusid.

Võrkpall Pärnus.

21. märtsil peeti Pärnus tasuvõistlust võrkpallis Viljandi maak. gümn. spordiühingu ja Pärnu ühisgümn. spordiringi vahel. Teatavasti lõppes esimene kohtamine mainitud meeskondade vahel Viljandis eelmise võiduga.

Meeskonnad esinesid vahekohtunikule hra. P. Vassil'ile järgmisena: Viljandi: Koppel, Koort, Nahe, Reismann, Luts ja Saun. Pärnu: A. Jürvetson, Kose, Andresson, Virkus, Tammann, Blundt.

Esimene game läks tasavägiselt, mis võitjaks tõi Pärnu, punktidega 15:13. Teine game oli üllatusrikas. Kohe algul pääseb Viljandi juhtimisele, kuid Pärnu ei kaota tasakaalu ja esineb sarnaselt, et punktid 14:5 kruvib, kuid siis sünnib katastroof — Viljandi tasub, pääseb juhtimisele ja võidab 17:15. Kolmandas game'is väljendus Pärnu paremus, mis teda võidule tõi. Game'idega 2:1, punktidega 45:36 (15:13; 15:17 ja 6:15) tuli võitjaks Pärnu ühisgümnaasiumi spordiringi meeskond.

Võitja meeskond esines närvilisena, parimana osutus ka seekord nagu alati Art. Jürvetson, kes meisterlikult surus, esile kutsudes tugevaid ovatsioonid. Ka Viljandi näitas head mängu, nii et meeskondi tuleb peaaegu ühetugevateks pidada.

A. P.

Tartu Kalevi omavahelised noorte maadlusvõistlused

peeti läinud laupäeval ja pühapäeval, end. Resource'i ruumes, missugustest osa võtsid 19 algajat. Silma paistis sulgkaalus Miller ja keskekaalus Vaheer. Raskekaal üllatas oma arvuka võistlejate koguga, nimelt 6 meest, kes osutusid ka võistluste paremateks, iseäranis Kangro ja Kurb. Võistlusi peeti 4 kaalus.

Tehnilised tulemused: Sulgkaal: 1. Nurk, 2. Miller, 3. Rankel. Kergekaal: 1. Nõu, 2. Klaos, 3. Vattmann. Keskekaal: 1. Vaheer, 2. Nõmmik, 3. Korol. Raskekaal: 1. Jaal, 2. Kangro, 3. Kurb. Ed. In.

Shveitsi karikavõistluste finalistideks tulid F. C. Bern ja Grashoppers. Esimene võitis F. C. Servette'i 1:0 (0:0) ja teine F. C. Lugano 6:0 (2:0).

O.-ü. „ESTO“

Tallinn, Pikk tän. 47,

Telefon 10-02,

on kõige täielikum ja suurem kodumaa spordiriistade kauplus.

Soovitab ainult esimese järgu headuses tarbeid kodu- ja välismaade pa:: rematest tehastest. ::